

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobkyně: X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2025, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2025, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 10. 2024, č. j. X (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 7. 10. 2024 není žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

neboť její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu klesla o 30 %.

2. V rámci námitkového řízení byl lékařkou IPZS dne 16. 1. 2025 vypracován posudek, ze kterého plyne, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla tato hodnota podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity zvýšena o 10 % a celkově činí 30 %.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že posudkové závěry jsou v rozporu s lékařskými nálezy a diagnózami a nebylo přihlédnuto k tomu, jak se žalobkyně cítí. Posudkovými lékaři nebyly zohledněny všechny zdravotní symptomy a obtíže, které dlouhodobě přetrvávají a žalobkyni komplikují život. Posudková lékařka IPZS v námitkovém řízení aplikovala na rozdíl od prvostupňového posudku odlišná posudková kritéria, což učinila účelově, aby se i po zvýšení hodnoty poklesu pracovní schopnosti žalobkyně vešla do uváděných 30 % a žalobkyni tak nemusel být invalidní důchod přiznán. Žalobkyně dále nesouhlasila se závěrem, že u ní není přítomno závažné postižení více úseků páteře. Rovněž není pravdou, že žalobkyně neužívá léky na bolest, naopak užívá N., A., D., F., P., C., M., D. – což vyplývá z lékařských zpráv. I tvrzení o tom, že žalobkyně nechtěla rehabilitace, je nepřesné a zavádějící. Žalobkyně žádala o invalidní důchod z důvodu bolesti bederní páteře, bolestí kyčlí, kdy jí dělá problém dlouhodobé stání, sezení, chůze. Má problém vydržet v práci sedět 8 hodin u počítače, trpí bolestmi a brněním v rukou, kdy jí z rukou vypadávají předměty. Bolí ji ramena a dolní končetiny, přičemž vše souvisí s páteří. Žalobkyně změnila zaměstnání i pracovní obor a nyní netuší, kam se posunout, aby to neomezovalo její pracovní schopnost ani zdraví. Žalobkyni rovněž velmi omezuje – v osobním i pracovním životě – chronický únavový syndrom. Žalobkyni dále sužují nepravidelné bolesti hlavy a tinnitus. Žalobkyně rovněž nepovažovala za určující počet návštěv lékařů a odmítala tvrzení posudkové lékařky, že nebyly vyčerpány možnosti k ovlivnění chronické bolesti pohybového aparátu, protože žalobkyně nikdy nebyla v péči ambulance bolesti. Skutečnost, že posudková lékařka doporučila, aby se žalobkyně nechala uznat jako osoba zdravotně znevýhodněná, podle žalobkyně dokazuje, že její zdravotní stav není v pořádku. Žalobkyně nesouhlasila ani s tím, že invalidní důchod, který jí byl v roce 2021 přiznán v I. stupni, byl nadhodnocen. Žalobkyně zpochybňovala odbornost posudkové lékařky IPZS v námitkovém řízení a namítala, že postupovala selektivně, když si z dostupných zpráv vybrala jen ty, které se hodily jejímu posudkovému závěru. Zdravotní stav žalobkyně byl posudkovými lékaři zlehčován a nebylo přihlédnuto ke všem jejím zdravotním obtížím.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě shrnula dosavadní průběh řízení a uvedla, že při svém rozhodování vycházela z posudku vypracovaného lékařkou IPZS v námitkovém řízení, který považuje za objektivní. Dále odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobkyně navrhla důkaz posudkem příslušné posudkové komise

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Ministerstva práce a sociálních věcí ČR. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí je podle ní v souladu se zákonem, navrhla žalovaná zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze

5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“). Z posudku této komise ze dne 15. 7. 2025 soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého stabilizovaného zdravotního stavu žalobkyně byl chronický bolestivý syndrom páteře. Funkční postižení bylo hodnoceno podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. lehké funkční postižení, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Posudková komise neshledala důvod pro zvýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1, 2 vyhlášky o posuzování invalidity, protože posudkově významné skutečnosti byly zohledněny volbou horní hranice procentního rozmezí. Posudková komise se co do příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně ztotožnila se závěry lékařky IPZS v námitkovém řízení. U žalobkyně byla zjištěna porucha dynamiky páteře, svalová dysbalance, kořenové poškození neprokázáno. Z hlediska funkčního postižení šlo o stav na pomezí položky 1a) a 1b) při nesplnění všech kritérií uvedených pod položkou 1b), protože kořenové dráždění nebylo jednoznačně prokázáno a nebylo zjištěno ani poškození nervu. Se zohledněním nálezu na zobrazovacích vyšetřeních a značných subjektivních obtíží žalobkyně, kdy některé denní aktivity vykonávala s obtížemi, zvolila Posudková komise položku 1b). Míra poklesu pracovní schopnosti by se pro postižení páteře pohybovala vzhledem k hraniční volbě této položky na dolní hranici procentního rozmezí. S přihlédnutím k souběhu dalších postižení byla zvolena horní hranice procentního rozmezí. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně neměl větší vliv na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti než odpovídá horní hranici procentního rozmezí položky 1b), oddílu E, kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Nebylo možné hodnotit podle položky 1c), tj. bolestivý syndrom páteře se středně těžkým funkčním postižením, protože nebyla zjištěna závažná porucha statiky a dynamiky páteře, nešlo o často recidivující projevy kořenového dráždění, nebyl prokázán funkčně významný neurologický nálezn s poškozením nervu, svěračové obtíže nepřítomny. Nešlo o závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Pokud by Posudková komise hodnotila jako hlavní postižení na dietě uspokojivě kompenzovaný diabetes mellitus bez zjištěných komplikací, jednalo by se o minimální funkční postižení s mírou poklesu pracovní schopnosti odpovídající 10 % podle kapitoly IV, položky 2a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Lehké degenerativní změny kyčelních kloubů bez omezení pohyblivosti vedly k 10% poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly XIII, oddílu A, položky 1a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. lehká forma osteoartrózy. V případě, že by se u žalobkyně jednalo o chronickou boreliózu, přestože tato diagnóza nebyla jednoznačně stanovena, bylo by možno postižení hodnotit podle kapitoly I, položky 4a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. borelióza, minimální funkční postižení se zvýšenou unavitelností a bolestmi kloubů se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti 10 %. Uváděné ušní šelesty bez zjištěné poruchy sluchu a poruchy rovnováhy vedly pouze k 10% poklesu pracovní schopnosti podle kapitoly VIII, oddílu A, položky 10a) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Možná přítomnost chronického zánětu šlach ohybačů pravé ruky bez poruchy funkce pravé ruky, velmi lehká léčená chudokrevnost a stacionárně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

zvýšený počet bílých krvinek a krevních destiček žalobkyni v pracovní schopnosti prakticky neomezovaly. Na zobrazovacích vyšetřeních zjištěné ztučnění jater a sledovaná stacionární ložiska nezhoubného charakteru nevedla k omezení pracovní schopnosti. Oboustranná krátkozrakost korigovatelná brýlemi pracovní schopnost žalobkyně neomezovala. Posudková komise uzavřela, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní. Byla schopna vykonávat profesi referentky.

6. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas se závěry posudku Posudkové komise, posouzení svého zdravotního stavu nepovažovala za správné a zmiňovala problémy, které ji dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav působí v zaměstnání. Předložila lékařskou zprávu praktického lékaře ze dne 15. 1. 2026 poukazující na zhoršení zdravotního stavu žalobkyně.

V. Jednání soudu a právní hodnocení věci soudem

7. K jednání u Městského soudu v Praze dne 9. 2. 2026 se žalobkyně s omluvou nedostavila, soud proto dle ustanovení § 49 odst. 3 s. ř. s., ve věci jednal a rozhodl v její nepřítomnosti.
8. Zástupkyně žalované s odkazem na závěry posudku Posudkové komise navrhla zamítnutí žaloby.
9. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně ve správním řízení nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

práce a sociálních věcí ČR v Praze. Posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru neurologie, která žalobkyni při jednání vyšetřila, jednoznačně vymezila, že v době rozhodné pro posouzení, tj. k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 21. 1. 2025 nebyla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. U žalobkyně se jednalo o dlouhodobě nepříznivý stabilizovaný zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl chronický bolestivý syndrom páteře. Funkční postižení bylo hodnoceno podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. lehké funkční postižení, pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Nebyl shledán důvod pro zvýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1, 2 vyhlášky o posuzování invalidity, protože posudkově významné skutečnosti byly zohledněny volbou horní hranice procentního rozmezí. Z hlediska funkčního postižení šlo o stav na pomezí položky 1a) a 1b) při nesplnění všech kritérií uvedených pod položkou 1b), protože kořenové dráždění nebylo jednoznačně prokázáno a nebylo zjištěno ani poškození nervu. Se zohledněním nálezu na zobrazovacích vyšetřeních a značných subjektivních obtíží žalobkyně, kdy některé denní aktivity vykonávala s obtížemi, zvolila Posudková komise položku 1b). Míra poklesu pracovní schopnosti by se pro postižení páteře pohybovala vzhledem k hraniční volbě této položky na dolní hranici procentního rozmezí. S přihlédnutím k souběhu dalších postižení byla zvolena horní hranice procentního rozmezí. Nebylo možné hodnotit podle položky 1c), tj. bolestivý syndrom páteře se středně těžkým funkčním postižením, protože nebyla zjištěna závažná porucha statiky a dynamiky páteře, nešlo o často recidivující projevy kořenového dráždění, nebyl prokázán funkčně významný neurologický nálezný s poškozením nervu, svěračové obtíže nepřítomny. Nešlo o závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Posudková komise ve svých závěrech zohlednila doloženou spisovou dokumentaci, spis IPZS a ošetřující praktické lékařky MUDr. K. G. Při jednání Posudkové komise byla žalobkyně vyšetřena odbornou neuroložkou MUDr. Z. V. Posudkově významnými byly dále shledány nálezy MUDr. K. G. (praktická lékařka) ze dne 2. 12. 2024 a z 13. 3. 2024; nálezy MUDr. J. K. (neurologie) ze dne 14. 11. 2024, 16. 5. 2024 a 11. 4. 2024; nálezný MUDr. N. D. (rehabilitace) ze dne 14. 8. 2024; nálezy MUDr. M. B. (revmatologie) ze dne 18. 3. 2025, z 12. 11. 2024, z 8. 8. 2024, z 9. 4. 2024 a z 11. 3. 2024; nálezy MUDr. J. S. (hematologie) ze dne 7. 2. 2025 a z 1. 8. 2024; nálezy MUDr. J. V. (ortopedie) ze dne 14. 3. 2025, z 8. 11. 2024, z 25. 10. 2024, z 19. 9. 2024 (bez jména lékaře), z 23. 8. 2024 a z 2. 2. 2024; nálezný MUDr. K. W. (oční) ze dne 7. 3. 2024; nálezný MUDr. A. L. (ORL) ze dne 13. 6. 2022; nálezný MUDr. J. Č. (ORL) ze dne 5. 5. 2022; nálezný MUDr. M. P. (diabetologie) ze dne 13. 6. 2022; RTG pánve ze dne 12. 3. 2025, MUDr. Z. S.; MR LS páteře ze dne 23. 3. 2025 a 24. 4. 2024, MUDr. V. B.; MR SI skloubení ze dne 24. 2. 2024, MUDr. T. V.; RTG LS páteře ze dne 31. 1. 2024, MUDr. M. B.; sonografie pravé ruky a předloktí ze dne 5. 1. 2024, MUDr. J. S.; MR jater 4. 7. 2022, MUDr. D. K. MBA; CT břicha z července 2020, MUDr. I. G.; krevní obraz ze dne 16. 7. 2024; laboratorní vyšetření ze dne 18. 9. 2024 a ze dne 26. 3. 2024, doc. MUDr. P. K., Ph.D.; laboratorní vyšetření ze dne 26. 5. 2023, Mgr. M. K. Na základě uvedeného Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní.

13. Soud považuje závěry Posudkové komise za dostačující a odpovídající obsahu lékařských zpráv. Významné nedostatky v posudku nenalezl, posudek je úplný, celistvý a přesvědčivý. Je z něj zřejmé, že zdravotní stav žalobkyně byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím. Posudková komise s odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobkyně a závěry vyšetření odbornou

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

neuroložkou při jednání dostatečně a přezkoumatelně odůvodnila, proč měla za to, že zdravotní stav žalobkyně lze hodnotit podle kapitoly XIII, odd. E, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti ve výši 20 %, tedy na horní hranici procentního rozpětí u tohoto druhu zdravotního postižení. Řádně a přezkoumatelně odůvodnila, proč zvolila horní hranici procentního rozmezí a proč nehodnotila dle položky 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a proč nebylo shledáno důvodným navýšení hodnocení pro další zdravotní obtíže dle § 3 odst. 1 a 2 uvedené vyhlášky. Posudková komise se rovněž vyjádřila k dalším zdravotním postižením žalobkyně (diabetes mellitus, degenerativní změny kyčelních kloubů, borelióza, ušní šelesty, chronický zánět šlach ohybačů pravé ruky, chudokrevnost, ztučnění jater, oboustranná krátkozrakost) a v této souvislosti řádně odůvodnila, proč nebylo shledáno důvodným navýšení hodnocení pro další zdravotní obtíže dle § 3 odst. 1 a 2 uvedené vyhlášky. Soud nemá pochyb o správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně tak, jak byly v posudku Posudkové komise ze dne 15. 7. 2025 určeny. Posudková komise své závěry adekvátně a dostatečně srozumitelně a přezkoumatelně odůvodnila. Při posuzování důvodnosti podané žaloby vycházel soud z tohoto posudku, ve srovnání s posudky vypracovanými v průběhu správního řízení jej považoval za nejkomplexnější a nejpřesvědčivější. Přestože tento posudek oproti posudku v námitkovém řízení, hodnotil odlišně procentní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, avšak dle stejné kapitoly a oddílu a položky, dospěl ke shodnému závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní a závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí tak nebyl zpochybněn. Jestliže žalovaná při svém rozhodování vycházela z posudku vypracovaného posudkovým lékařem v námitkovém řízení, jehož závěry byly potvrzeny posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze vypracovaným v rámci soudního řízení, který splňuje veškeré požadavky na něj kladené, nelze na napadené rozhodnutí pohlížet jako na rozhodnutí nepřezkoumatelné a tedy nezákonné.

14. Jak již bylo uvedeno výše, podle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumávání rozhodnutí, vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. V posuzované věci to znamená, že bylo třeba posoudit zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu pracovní schopnosti ke dni 21. 1. 2025. Případné změny ve zdravotním stavu, nastalé po tomto dni, mohou být předmětem posouzení na základě nové žádosti o přiznání invalidního důchodu. V tomto smyslu je třeba hodnotit předloženou lékařskou zprávu ze dne 15. 1. 2026 poukazující na zhoršení zdravotního stavu žalobkyně po prodělaném Covidu v září 2025.

VI. Závěr a náklady řízení

15. Soud proto s ohledem na shora uvedené skutečnosti neshledal námitky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ve věci úspěch neměla, a žalované žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. února 2026

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.